

DEELgenoot

Periodiek van de Historische Kring Blaricum

NUMMER 74

VOORJAAR 2014

Agenda 2014

Zaterdag 12 april

14.30 uur dorpswandeling o.l.v. een gids

Maandag 14 april 2014

Jaarvergadering

Aanvang: 20.00 uur. Locatie: Onderkomen HKB, Brinklaan 4A

Zaterdag 26 april

Koningsdag - Expositie klederdrachten

Zondag 17 augustus

Presentatie op Oranjeweitje

Za 27 + zo 28 september

Atelieldagen - Expositie Cees Wijsman

De tentoonstellingen worden gehouden bij de Historische Kring, Brinklaan 4A.

Ze zijn te bezichtigen donderdags van 20.00 - 22.00 uur en
zaterdags van 14.00 - 16.00 uur. De toegang is gratis*.

* Voor alle activiteiten van de Kring geldt dat deze gratis zijn voor leden en dat we aan niet-leden een bijdrage vragen van € 3,- (tentoonstellingen uitgezonderd). Om verzekerd te zijn van een plaats bij een lezing en/of dorpswandeling is het noodzakelijk u van tevoren op te geven, bij voorkeur per e-mail: secretaris@hkblaricum.nl (of anders telefonisch 06 53 168 006).

Inhoudsopgave

Van Bestuurszijde	1544
Notulen jaarvergadering 15 april 2013	1547
Uitnodiging Jaarvergadering	1550
Wonen in de Blaricumse Bijvanck	1551
Gemeenteraadsverkiezingen	1553
In memoriam Nico de Jong	1558
Achterom 7	1559
Krantenberichten uit de 19e eeuw	1562
Brief aan mezelf	1564
Voetbalploeg RKBVV	1566
In memoriam Bob ten Hoope	1568
Akte uit 1644 inzake Timotheus de Saeijer	1570
Nieuwe aanwinsten	1574
Herinneringen aan de Eerste Molenweg	1576

Foto voorpagina: Molen op de hoek van Eerste Molenweg en Schapendrift, gesloopt in 1928

Bestuur

Voorzitter:	J.A.M. Vos	Driftlaan 35
Secretaris:	V.E.H.M. ten Broeke-Abels	Driftlaan 21
Penningmeester:	P.M.A. van den Breemer	Schoolstraat 2
Leden:	R.P. Machielse, G.H. Machielse	

Ere-leden:

J. Verwaal, W.J.A. Visser en A.J.G. Lindeman

Leden van verdienste:

A. Boersen-de Jong, J.Goes, F.J.J. de Gooijer, G.H. Machielse,
R.P. Machielse en H. Rigter

Opmaak/beeldbewerking: Ton Hartong

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteurs.

Redactieadres: Brinklaan 4/A 1261 ER Blaricum

E-mail: Redactie@hkblaricum.nl

ISSN 2213-2309

IBAN nummer: NL76RABO 0308 4257 07

Het nieuwe verenigingsjaar van de Kring is er een dat met gemengde gevoelens is begonnen. Allereerst was er het overlijden van ons Lid van Verdienste Nico de Jong op 21 december jl. en daarna het overlijden van Bob ten Hoope op 18 januari jl. Met een In Memoriam verderop in deze uitgave staan we stil bij deze trieste gebeurtenissen.

Het nieuwe jaar zal er een zijn van consolideren, het perfectioneren van de diverse archieven en het meedoen aan de dorpsactiviteiten. Doordat we vorig jaar te maken hadden met forse uitgaven en een zeer minimale toename van het aantal leden, zullen we de broekriem een beetje strakker moeten aanhalen. Dat neemt echter niet weg dat we blijven proberen om op een positieve wijze in te spelen op zaken die het komende jaar op ons pad zullen komen.

Contributie

Tot op heden zijn er nog 16 leden die hun contributie over 2013 nog niet hebben voldaan. Hoewel het er minder zijn dan vorig jaar in dezelfde periode, blijft het ons zorgen baren. Het is altijd weer afwachten of de bijdrage binnenkomt of dat er om de één of andere reden mensen afhaken. We blijven echter positief ingesteld en hopen dat de betalingen spoedig zullen volgen.

Filmavonden

In november 2013 hebben we twee filmavonden gehouden die bezocht werden door meer dan 50 belangstellenden. Ron Machielse had met zeer veel inzet weer een gevarieerd programma samengesteld. Vertoond werden diverse films over de Blaricumse brandweer, een rondgang door ons dorp in 1980, de ondergang van het Blaricumse boerenbedrijf, boerderij Kuijer en een filmpje over broodbakken.

Interieur boerderij de Vlierhove Fransepad 1, Peter Kuijer

Voor velen was het een feest der herkenning en sommige beelden lokten leuke reacties en naderhand aardige discussies uit.

Bij het op orde brengen van het beeldarchief kwamen verschillende oude video-banden te voorschijn waar hopelijk interessante stukjes op staan over het Blaricum van vroeger en nu. Waarschijnlijk is er genoeg materiaal om aan het eind van het jaar weer een filmavond te organiseren.

Tentoonstellingen

De zeer succesvolle tentoonstelling van schilderijen en etsen van de kunstschilder Sal Meijer loopt ten einde op 19 april. Tot nu toe zijn vooral op de zaterdagmiddagen vrij veel bezoekers geweest. Zij werden meestal door Bep Machielsse rondgeleid langs de werken. Hij vertelde over het leven van de schilder en gaf een uitgebreide toelichting op de achtergronden van de diverse schilderijen en etsen. We kregen ook aanvragen van groepjes die op afspraak de tentoonstelling bezochten.

Vanaf Koningsdag op 26 april a.s. worden bij de Kring klederdrachten en alles wat erbij hoort, geëxposeerd. De dames van de klederdrachtwerkgroep zullen er weer een mooi geheel van maken.

Tijdens de atelieldagen op 27 en 28 september is de ruimte beschikbaar voor de sculpturen en schilderijen van Cees Wijsman. Hoewel het plan nog niet vast omljnd is, denken we iets bijzonders te kunnen presenteren tijdens deze dagen. Het blijft nog een verrassing.

Medio november volgt een verkooptentoonstelling van de groep “Kunst op Drift”. De Blaricumse Driftlaan, een

laantje met slechts 35 huisnummers, heeft een groot aantal creatieve bewoners. Er wordt geschilderd, hout en steen bewerkt, glas in lood vervaardigd, sierkettingen en keramiek geproduceerd. Deze groep, die uit 10 personen bestaat, wil u laten kennismaken met hun kunstuitingen.

Jaarvergadering

Wij willen u graag wijzen op de jaarvergadering die gehouden wordt op maandag 14 april om 20.00 uur in ons onderkomen aan de Brinklaan 4/a. Na het afwerken van de agendapunten zal na een korte pauze de film van de “Dag van het Werkpaard 2013” vertoond worden.

Het bestuur van de Kring wenst u veel leesplezier.

Schilderij Sal Meijer “Huisje aan de Eemnesserweg”

Notulen jaarvergadering 15 april 2013

1. Opening

Voorzitter Joep Vos opent de 31-ste jaarvergadering van de HKB en heet de aanwezigen van harte welkom. De vergadering wordt bijgewoond door 23 van de 610 leden.

In 2012 zijn er 25 nieuwe leden bijgekomen terwijl door opzeggingen en verhuizing 39 leden afvielen, waarvan 9 voor non-betaling.

De 22 ruilabonnementen meegerekend ontvangen in totaal 632 leden de Deelgenoot.

De voorzitter noemt de namen van overleden leden en vraagt een ogenblik stilte ter nagedachtenis.

2. De notulen van de jaarvergadering van 23 april 2012

Deze zijn gepubliceerd in de Deelgenoot en worden goedgekeurd.

3. Ingekomen stukken

Bericht van verhindering is ontvangen van de heren F. Philips, R. Post en A. Elbers en mevrouw Heslenveld.

3.1 Mededelingen

De gemeente moet nog definitief vaststellen wat het aantal m² grond van de HKB is.

4. Jaarverslag 2012

Het jaarverslag 2012 wordt voorgelezen door de secretaris. Er zijn geen vragen, noch op- of aanmerkingen.

5. Rekening en verantwoording over 2012

Penningmeester Peter van den Breemer geeft toelichting op de resultaten-rekening en de balans over 2012.

6. Vaststelling begroting 2013

De penningmeester licht de begroting toe. Er zijn geen op- of aanmerkingen van de kant van de leden.

7. Verslag kascommissie

De jaarrekening en de begroting worden goedgekeurd waarna het bestuur decharge wordt verleend.

8. Benoeming nieuwe kascommissie

De heer van Zanden zal ook het volgend jaar deel uitmaken van de kascommissie samen met de heer W. Visser die als nieuw lid toetreedt tot de commissie.

De heer F. Philips zal reservelid zijn.

9. Vaststelling contributie 2014

De contributie voor het volgend jaar blijft € 13,50 (+ € 5,50 voor leden buiten Blaricum). Omdat de portokosten hoger zijn is het tarief voor leden buiten Blaricum met € 1,- verhoogd.

10. Mutaties werkgroepen

De voorzitter geeft een overzicht van de activiteiten van de werkgroepen.

- Van het boek “Heb je nog nieuws?!” van Frans Ruijter zijn inmiddels 764 exemplaren verkocht.
- Voor de dvd van de Langeweg-lezing stromen de bestellingen binnen. Ook de dvd van de Dag van het Werkpaard is populair.
- Onze dorpswandelingen onder leiding van Frans Ruijter worden niet alleen gehouden voor georganiseerde groepen maar ook op individuele inschrijving. Er is zo veel animo dat er voor de voorjaarswandeling binnen een week een tweede groep gevormd moest worden.
- Het zomernummer 2013 van de Deelgenoot zal vergezeld gaan van een unieke uitgave gewijd aan Bob ten Hoope waarin een interview met de kunstenaar en meer dan 200 van zijn etsen. De tentoonstelling van zijn etsen zal vanaf augustus tot half november in ons onderkomen aan de Brinklaan te zien zijn.
- Na deze periode zal de schilder Sal Meijer onderwerp zijn van een tentoonstelling. Zijn schilderijen zullen worden afgedrukt op linnen omdat de originele exemplaren voor ons niet te verzekeren zijn en aan strenge klimaatseisen zouden moeten voldoen.
- Het digitale archief bereikt binnenkort zijn voltooiing.
- Onze nieuwe website die druk bezocht wordt, werkt goed en ziet er mooi uit.
- Het scholenproject van de groep Educatief Erfgoed Noord Holland is gaan lopen. Tijdens het bezoek aan de Kring horen en zien de leerlingen van de

basisscholen dingen waarvan ze het bestaan niet afwisten.

- Het interieur van ons onderkomen is door Bep Machielse onder handen genomen. De opkamer heeft een nieuw plafond gekregen evenals de gang en het toilet. De wanden van de tentoonstellingsruimte hebben een kleurtje gekregen waardoor exposities beter tot hun recht komen.

11. Bestuursverkiezing

Omdat zich geen nieuwe kandidaten hebben aangemeld, zullen Vera ten Broeke-Abels en Koos Majoor ook de komende 3 jaar deel uit maken van het bestuur.

12. Rondvraag

Frans Ruijter merkt op dat de individuele dorpswandeling waar ook niet-leden aan deelnemen een goede gelegenheid is om nieuwe leden te werven.

De voorzitter voegt eraan toe dat bij het rondbrengen van de Deelgenoot de overige adressen een inschrijfformulier plus Deelgenoot in de brievenbus krijgen. We moeten alles doen om het ledenaantal te verhogen.

Op de opmerking van mevrouw Limburg over de foutjes die er bij de Langeweg-lezing ingeslopen waren, wordt op de mogelijkheid gewezen om dit te corrigeren via de Deelgenoot in het artikel ACTIE-REACTIE-ERRATA.

13. Sluiting

Om 20.50 uur wordt de vergadering gesloten en wordt de film Dag van het Werkpaard 2012 vertoond.

Uitnodiging Jaarvergadering

Geachte leden,

Het bestuur nodigt u uit tot het bijwonen van de JAARVERGADERING die gehouden wordt op

MAANDAG 14 APRIL 2014

om 20.00 uur in het gebouw 'Achter de Deel', Brinklaan 4a

AGENDA

1. Opening
2. Goedkeuring van de notulen van de Jaarvergadering van 15 april 2013
3. Ingekomen stukken en mededelingen
4. Jaarverslag 2013
5. Rekening en verantwoording over 2013 door de penningmeester
6. Vaststelling begroting 2014
7. Verslag kascommissie
8. Benoeming nieuwe kascommissie
9. Vaststelling contributie 2015
10. Mutaties werkgroepen
11. Bestuursverkiezing

Volgens rooster treden af de heren Joep Vos, Bep Machielse en Ron Machielse. Zij zijn herkiesbaar. Kandidaten kunnen ook door de leden worden voorgesteld. In de Statuten staat hierover: "Een voordracht door 10 leden of meer moet voor de vergadering schriftelijk bij het bestuur worden ingediend en dient vergezeld te gaan van een bereidverklaring van de kandidaat." Ledenlijst ter inzage bij 'Achter de Deel'.

12. Rondvraag
13. Sluiting

PAUZE

Filmvertoning 'Dag van 't Werkpaard'

Namens het bestuur,

Vera ten Broeke-Abels, *secretaris*

Wonen in de Blaricumse Bijvanck

Hoe is het om als één van de eerste bewoners in de nieuwbouwwijk de Bijvanck van Blaricum te komen wonen? De Bijvanck maakt deel uit van de Oosterveent, een voormalig agrarisch gebied dat eigendom was van de Erfgoeiers, gelegen in de gemeente Huizen *en* in de gemeente Blaricum.

Zowel de gemeente Huizen als de gemeente Blaricum wilde er bouwen. Begin jaren '70 van de vorige eeuw kreeg deze kwestie veel aandacht in de media. De gemeente Blaricum was fel tegen een grenswijziging. Uiteindelijk zijn beide gemeenten omstreeks juli 1974 gaan bouwen. Rond 1980 is deze grenswijziging opnieuw aan de orde gekomen, Huizen wilde ook het Blaricumse deel van de Bijvanck waardoor ook het zogenaamde 4e kwadrant dat ook bij de gemeente Blaricum hoorde naar Huizen zou gaan. Het 4e kwadrant is het deel gelegen ten westen van de A27 waar Blaricum op dit moment aan het bouwen is. Door dit alles kwam ook de zelfstandigheid van Blaricum ter sprake. Door de contacten van de toenmalige burgemeester mevrouw Le Coultre in politiek Den Haag is de grenswijziging omstreeks 1980 door de Eerste Kamer verworpen. De Bijvanck is dus nog steeds gemeente Blaricum.

Gezien de grote verschillen al vanuit het verleden, tussen Blaricum (katholiek) en Huizen (fijn christelijk) was het een strijd wie als eerste een woning zou opleveren. Deze eer kwam Blaricum toe met de woningen gelegen aan Langwagen. Het is 6 maart 1975 als ons huis, het middenhuis van een drie-onder-eenkapwoning, wordt opgeleverd, gelegen aan Langwagen 46. Een vrij uitzicht op een aangelegde geluidswal langs de Randweg. Door de vele aanplant van bomen en struiken, een Blaricums kenmerk, is dit deel langzamerhand een mooi wandelgebied geworden.

Het was een wijk met jonge stellen en gezinnen met kleine kinderen. Al vrij snel kwamen er scholen en een winkelcentrum "De Balken", een supermarkt, slager, bakker, groenteboer kapper en een drogist, allemaal voor de primaire levensbehoeften. Het bijzondere van de school was dat het gebouw bestond uit drie delen waarvan één openbare, één christelijke en één katholieke school. De samenwerking tussen deze scholen was bijzonder goed.

Na vijf jaar werd onze eerste zoon Joost geboren en vier jaar later Thijs. Het wo-

nen in de Bijvanck was rustig en aangenaam, er was uitsluitend autoverkeer van de bewoners. Verder was er heel veel speelruimte tussen de toen al groeiende struiken en bomen. Voor de kinderen was het een eldorado waar ze konden hutten bouwen en in de winter sleetje rijden vanaf de geluidswal.

In al die jaren heb ik de wijk zien veranderen, eerst kaal, daarna werd het groen en toen groeide het uit tot een volwaardige woonwijk. Van een buurt met jonge gezinnen veranderde het gaandeweg in een gemêleerde wijk van jongeren en ouderen. Het was heel bijzonder om dit allemaal te constateren en te mogen meemaken in de ruim 30 jaar dat ik in de Bijvanck heb gewoond. Het wonen in Blaricum was mooi, bijzonder, en voor mij nog extra leerzaam. Het omvatte alles wat er in een leven kan gebeuren.

Een bijzonder aspect was altijd dat Blaricum bestond uit de Bijvanck en het “oude” dorp. Op zich was daar niets mis mee. Maar bepaalde mensen benadrukten nogal eens dat je niet in Blaricum woonde als je in de Bijvanck woonde, alsof dat belangrijk was. Het gaat immers om het wonen met plezier!

Jan Veltman

Winkelcentrum De Balken

Gemeenteraadsverkiezingen

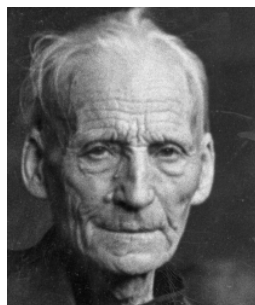
De kruitdampen van de verkiezingscampagne van de Blaricumse partijen zijn opgetrokken, de bevolking heeft op 19 maart jl. zijn stem uitgebracht. Of er grote politieke aardverschuivingen hebben plaatsgevonden is bij het ter perse gaan van dit voorjaarsnummer nog niet duidelijk.

Feest 70e verjaardag wethouder Jan Rigter (Jan de kraai) voor Kerklaan 7

Maar hoe ging het er eigenlijk aan toe in Blaricum in het verkiezingsjaar 1939?

Het bestuur van de gemeente bestond toen uit burgemeester J.J. Klaarenbeek, benoemd bij Koninklijk Besluit van 19 juni 1922, no.32. Er waren twee wethouders en de gemeenteraad bestond uit vijf raadsleden. Een bekende naam die opduikt, is die van K.J. de Klerk. Decennialang is deze familie en nazaten vertegenwoordigd geweest in de Blaricumse raad. Andere bekende leden waren de schrijver A.M. de Jong en prof. L.E.J. Brouwer, één van de grootste wiskundigen in de 20e eeuw en wereldwijd bekend.

L.E.J. Brouwer

Stemcijfers

Aan de verkiezingen voor de gemeenteraad, gehouden op 14 juni 1939, deden 5 partijen mee en er werden op de lijsten van deze partijen de volgende stemmenaantallen uitgebracht.

Aantal kiezers	2137
Aantal uitgebrachte stemmen	1862
Ongeldige stemmen	61
Aantal geldige stemmen	1801

Op lijst 1, de R.K.Staatspartij, werden 713 stemmen uitgebracht. De lijsttrekker J.P. Kuiper werd winnaar met 278 stemmen. Opvallend is dat nummer 3 op de lijst, de heer K.J. de Klerk 50 stemmen meer kreeg dan de nummer 2 G.E. Rigter.

Lijst 2, de Neutrale Lijst in samenwerking met de Christelijk Historische Unie, verwierf 444 stemmen. Prof. L.E.J. Brouwer kreeg het merendeel van de stemmen nl. 310.

Lijst 3, de Liberale Staatspartij De Vrijheidsbond, behaalde in samenwerking met de Vrijzinnig Democratischen Bond, 375 stemmen. Lijsttrekker C.van Santen trok 254 stemmen en de bekende kunstschilder W.G.F. Jansen die als 5e op de lijst geplaatst was, behaalde er slechts 3.

Lijst 4, de Anti-Revolutionaire lijst, moest het doen met 57 stemmen.

Lijst 5, de S.D.A.P., kreeg in totaal 212 stemmen. Lijsttrekker TH. van Maanen vergaarde 198 stemmen en de nummer 2 op de lijst de schrijver A.M. de Jong behaalde er maar 3.

De verkiezing van de leden voor de Provinciale Staten waren 2 maanden eerder gehouden op 19 april 1939. Het aantal kiezers was eveneens 2137. Het aantal uitgebrachte stemmen was 1939. Het aantal ongeldige stemmen (toentertijd “stemmen van onwaarde” genoemd) was 78, zodat het aantal geldige stemmen uitkwam op 1851.

Uitgebracht werden op:

Lijst	1.	S.D.A.P.	163
Lijst	2.	R.K. Staatspartij	709
Lijst	3.	Liberale Staatspartij	251

Lijst	4.	N.S.B.	94
Lijst	5.	Communistische Partij Nederland	86
Lijst	6.	Anti-Revolutionaire Partij	87
Lijst	7.	Christelijk Historische Unie	165
Lijst	8.	Vrijzinnig Democratische Bond	255
Lijst	9.	R.S.A.P.	17
Lijst	10.	Troelstrabeweging	1
Lijst	11.	Christelijk Democratische Unie	19
Lijst	12.	Staatkundig Gereformeerde Partij	4

Twee jaren daarvóór, op 26 mei 1937, werden verkiezingen gehouden voor de Tweede Kamer. Voor Blaricum was de uitslag als volgt:

Aantal kiezers	1954
Aantal uitgebrachte stemmen	1807
Van onwaarde	45
Aantal geldige stemmen	1762

Uitgebracht werden op:

Lijst	1.	R.K. Staatspartij	691
Lijst	2.	S.D.A.P.	172
Lijst	3.	Anti-Revolutionaire Partij	243
Lijst	4.	Christelijk Historische Unie	88
Lijst	5.	Vrijheidsbond	185
Lijst	6.	Vrijzinnig Democratischen Bond	157
Lijst	7.	Communisten	70
Lijst	8.	Staatkundig Gereformeerde Partij	6
Lijst	9.	R.S.A.P.	5
Lijst	10.	Nationale boeren, tuinders en middenstadspartij	3
Lijst	11.	Katholieke Democratische Partij	13
Lijst	12.	N.S.N.A.P.	1
Lijst	13.	Christelijk Democratische Unie	25
Lijst	14.	Algemeen Belang	-
Lijst	15.	N.S.B.	96
Lijst	16.	Hervormd Gereformeerde Staatspartij	3
Lijst	17.	Christelijk Nationale Actie	1
Lijst	18.	Actie Bouwman	-
Lijst	19.	Nationaal Herstel	3
Lijst	20.	Zwart Front	-

Verkiezingsaffiches van de KVP

Uit de uitslagen op de vorige pagina blijkt dat de R.K. Staatspartij, de voorloper van de later opgerichte K.V.P., in ons dorp veruit de grootste partij was en een trouwe schare aanhangers had. Bij de verkiezingen voor Provinciale Staten in 1937 had de Liberale Staatspartij samen met de Vrijzinnig Democratischen Bond nog 506 stemmen, bij de gemeenteraadsverkiezing twee maanden later was dat beduidend minder nl. 375. Het is frappant dat in Blaricum in 1937 al 96 mensen stemden op de N.S.B., ruim 5.4% van de geldige stemmen.

Als je de gemeentegids van 1940 inziet kom je allerlei interessante gegevens tegen. Bijvoorbeeld hoe de groei van het aantal inwoners verliep.

Op 31 december 1870 telde Blaricum 989 inwoners. In 1874 was dit doorge-groeid tot 1002. Daarna zette zich een gestage daling in die duurde tot en met 1892. Toen waren er 835 inwoners. Het duurde tot en met 1904 voor er weer meer dan 1000 inwoners waren. Mede door de ontwikkeling van de Gooische Stoomtram en later de aanleg van Rijksweg no.1 groeide het inwonertal met gemiddeld 50 tot 100 personen per jaar tot 3929 in het jaar 1939. Topjaren waren 1922 met een toename van 138, 1937 met een toename van 165 en 1939 met een toename van 144 personen.

De bevolking bestond op 31 december 1938 uit 1667 mannen en 2118 vrouwen. In totaal dus 3785 inwoners. Het aantal vermeerderde gedurende het jaar door geboorte met 33 van het manlijk geslacht en 33 van het vrouwelijk geslacht. Er vestigden zich 247 mannen en 449 vrouwen. De totale vermeerdering bedroeg 762. De bevolking verminderde door overlijden met 13 mannen en 20 vrouwen. Bovendien vertrokken 195 mannen en 390 vrouwen. De vermindering bedroeg dus 618 personen, zodat het inwonertal met 144 groeide tot 3929 inwoners.

Een andere statistiek vermeldt de uitsplitsing in godsdienstige gezindten volgens de uitkomsten van de volkstelling in 1920 en 1930.

Godsdienst	1920	1930
Nederduits Hervormden	360	427
Waalsh Hervormden	16	11
Remonstranten	26	27
Christelijk Gereformeerden	1	2
Doopsgezinden	26	20
Evangelisch Lutherschen	25	60
Hersteld Evangelisch Lutherschen	2	4
Gereformeerde Kerken	32	57
Roomsch Katholieken	1027	1379
Oud Bisschoppelijke Clerecy	1	1
Nederlandsch Israëlieten	4	9
Portugees Israëlieten	-	5
Andere gezindten	13	86
Zonder kerkgenootschap	392	743
Onbekend	1	-

Uit bovenstaande blijkt dat oude gemeentegidsen, telefoonboeken, adresboeken e.d. voor de Kring van onschatbare waarde zijn om oude gegevens boven water te kunnen halen. Vaak krijgen we ook vragen over woonplekken van personen gedurende een bepaalde tijd. Door dit soort boekjes kunnen we de mensen verder helpen. Dus als u aan het opruimen slaat, denk aan de Historische Kring. Wij zijn er blij mee want voor ons hebben ze enorm veel nut.

In memoriam Nico de Jong

(1929-2013)

Op 21 december 2013 overleed ons Lid van Verdienste Nico de Jong op 84-jarige leeftijd. Hoewel hij opgroeide in het boerenbedrijf van zijn ouders had het tuinieren veel meer zijn belangstelling. Bij het bedrijf van Jan Schaapherder begon hij zijn hovenierswerkzaamheden. Door het volgen van avondstudies bekwaamde hij zich verder en na het behalen van de benodigde diploma's startte hij enige jaren later zijn eigen hoveniersbedrijf aan de Dorpsstraat. Op het perceel had hij zijn eigen kwekerij (met kas) waar zijn voorliefde voor het kweken van buxusboompjes duidelijk te zien was.

Nico was geen tuinman, geen hovenier, maar een vakmanhovenier. Jarenlang verzorgde hij de bloemperken rond het kerkgebouw. Vooral in de processietijd in juni zag alles er zeer verzorgd uit.

In 1982 was hij één van de eersten die zich aanmeldde als lid van de in mei van dat jaar opgerichte Historische Kring Blaricum. Zijn grote verhalenkennis gebruikte hij tijdens de rondwandelingen door ons dorp voor de Kring. Tijdens deze wandelingen liet hij de groep ook altijd even zijn eigen tuin zien waar hij dan trots vertelde over het kweken en verzorgen van planten.

Ook aan het door de HKB georganiseerde scholenproject leverde hij zijn bijdrage. Enthousiast vertelde hij verhalen over het reilen en zeilen van de Blaricumse bevolking in vroegere tijden aan de kinderen van groep zeven en acht van de lagere scholen.

Met zijn overlijden is een schat aan dorpskennis, voor zover we dat niet opgetekend hebben, verloren gegaan. We verliezen in hem een zeer gewaardeerd lid van de vereniging.

Achterom 7

Eigenaar van deze boerderij die met de achterzijde aan de Huizerweg staat, was Klaas Koppen. Over hem bestaat de volgende anekdote. Na zijn pensioenering zat hij vaak, leunend op zijn stok, aan de overkant van de Huizerweg op het muurtje van de toenmalige Boerenleenbank. Vanaf die plek had hij een goed uitzicht op zijn boerderij.

Boerderij Klaas Koppen Achterom

Op een zonnige voorjaarsdag toen Klaas op zijn stekje bij de bank zat, belde meerdere keren een belastingambtenaar aan de voordeur van zijn boerderij. Op een gegeven moment riep Klaas: “Ga maar weer terug naar je kantoor want de eigenaar komt voorlopig niet thuis”.

De boerderij is begin jaren-70 verkocht aan Pim Jacobs en Willem Duys. Zij hebben er een restaurant van gemaakt. De dochter van Rita Reys, Pim's echtgenote, begon toen aan de voorzijde een antiekwinkeltje. In 1980 startte de familie Wattimena in de boerderij het restaurant “Merpatiss”.

*Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het restaurant
verscheen het volgende persbericht in de krant.*

Wat doet moeder in de keuken: **INDONESISCH RESTAURANT MERPATIS** **BESTAAT 25 JAAR**

Blaricum is meegegaan in de vaart der volkeren. Vijf en twintig jaar geleden waren autochtone Blaricummers misschien nog verrast toen midden in hun 'Gooise' bastion Indonesisch restaurant Merpatis (De vredesduiven) de deuren opende. Nu is Merpatis niet meer weg te denken. Gevestigd in een prachtige oude Gooise boerderij; een treffender contrast met Indonesië is nauwelijks denkbaar.

De familie Wattimena

Vanaf dag één staat moeder Rieka achter de potten en pannen. Toen Rieka Wattimena met haar ouders naar Nederland kwam ging ze direct de keuken in, o.a. in het fameuze Amsterdamse restaurant Bali en het

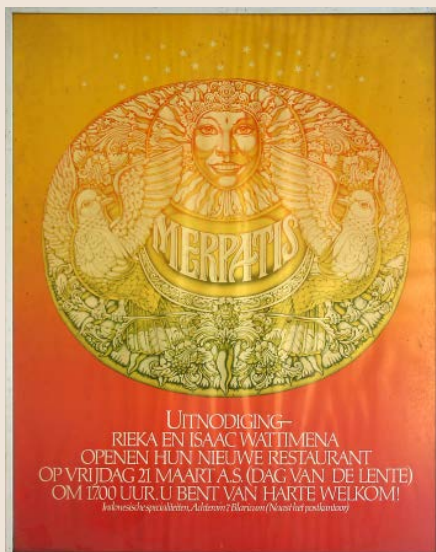
legendarische Sama Sebo waar ze 10 jaar chef kok was. Haar creatieve reputatie in de keuken was zó groot, dat ze verschillende malen werd uitgenodigd om o.a. in Noorwegen, Zwitserland, Duitsland en Spanje te komen koken. Op diverse plaatsen in ons land gaf ze kookles. Terwijl ze het toch heel druk had met werk en gezin, schreef ze een verrukkelijk kookboek over de Indonesische keuken.

En toen was er Blaricum. Daar startte ze (samen met haar inmiddels overleden echtgenoot Izaak) in 1980 Merpatis. Het succes van Merpatis wordt weerspiegeld in de vele (vaste) gasten die in de loop der jaren zijn komen genieten van de Indonesische kookkunst. In de eerste plaats de buurtgenoten. En verder een stroom BN'ers; van artiesten, topsporters, politici en zakenmensen, tot buitenlandse VIP's. Voor Rieka waren de bezoeken van Prinses Juliana en Prins Bernhard aan haar restaurant hoogtepunten. En allemaal waarderen ze de ambiance en gastvrijheid die Merpatis nu al

een kwart eeuw biedt. Het geheim: continuïteit, want Rieka staat nog dagelijks in de keuken en vandaar managet ze op unieke wijze het hele restaurant. Ze kent alle ingrediënten, smaken en recepten. Kennis die ze heeft overgedragen aan haar kinderen. De waardering hiervoor zie je terug in het restaurant, waar opvalt dat trendy Nederland graag lekker komt eten en dat de ‘oude’ gasten nog altijd enthousiast zijn.

Vanaf 21 maart a.s. is het feest in Merpatis. Want 25 jaar met veel plezier en succes een restaurant runnen, is een prestatie. Op de dag zelf zetten enkele bekende Nederlanders en andere genodigden Rieka en haar kinderen eens lekker in de schijnwerpers. Want dochters Patricia, Roos en zonen Bert, Richard en Arthur (met hun partners en kinderen) zorgen met veel enthousiasme voor ontspannen sfeer en sprankelende bediening.

Om zo veel mogelijk mensen van dit vijftienvijftig jarige jubileum te laten meeproeven heeft Merpatis tijdens de jubileumweek (van dinsdag 22 tot en met zaterdag 26 maart) een verrukkelijk feestmenu samengesteld. Hierin neemt Rieka haar gasten mee op een culinaire verwentocht door de Indonesische keuken: zowel langs de traditionele rijke smaken, als haar in-

Poster opening in 1980

novatieve kant. (Rieka heeft meer dan 200 ‘eigen’ recepten ontwikkeld) 25 Jaar Merpatis is een feest voor alle gasten; de verrassend lage menuprijs van slechts € 25,00 voor twee personen*, zal die feestvreugde alleen maar verhogen.

Restaurant Merpatis. Achterom 7, 1261 EE BLARICUM

Dinsdag t/m zondag geopend v.a. 17.00 uur. Lunch is mogelijk op afspraak voor groepen v.a. 15 personen. Merpatis verzorgt tevens catering voor feesten en diners op locatie.

** Gasten van Merpatis maken tijdens de jubileumweek kans op één van de zes catering-arrangementen voor zes personen, waarbij Rieka bij hen thuis komt koken.*

Krantenberichten uit de 19e eeuw

De tekst is letterlijk overgenomen uit de originele berichten.

ZATERDAG 30 SEPTEMBER 1871

Te Blaricum is de justitie op het spoor gekomen van eene geheime bevaling, die voor een halfjaar moet hebben plaats gevonden, ten gevolge waarvan zij is overgegaan tot de opgraving op het kerkhof van een kinderlijkje, dat geregteijk zal geschouwd worden. Naar men zegt, moet de bevalling zoo heimelijk zijn toegegaan en gehouden, dat de later bijgeroepen geneesheer, een in de praktijk vergrijsd deskundige, niets gemerkt heeft van de plaats gevonden verlossing en zelfs de geruchten, die er over liepen, heeft tegengesproken.

WOENSDAG 31 MAART 1875

Te Blaricum zijn de mazelen zoozeer in hevigheid toegenomen, dat de school tijdelijk is gesloten. De ziekte heeft echter geen kwaadaardig karakter.

DINSDAG 13 JULIJ 1875

Donderdag avond 11. heeft over het Gooi een zwaar onweder gewoed. Het duurde van 9 tot 10½ uur en was zeker een van de hevigeste, die men zich daar herinnert. In den Eemnesser polder hebben hoopen hooi vuur gevat, boomen onder Baarn en Hilversum werden beschadigd en te Blaricum werd het huis van een bakker getroffen. Het gezin had juist het avondeten gebruikt, en zat rustig op den “deel”, toen allen door den vreeselijke slag opvlogen. De bliksem was in de schoorsteen gevallen, had den schoorsteenmantel, het schut en een kast beschadigd en den muur van den bakoven gespleten. Door den luchtstroom waren borden enz. van den schoorsteen op den grond geworpen, eene schilderij aan de overzijde verbrijzeld en onderscheiden kleine voorwerpen beschadigd.

ZATERDAG 3 FEBRUARI 1877

Uit Blaricum meldt men: Reeds vroeg in den ochtend werden de bewoners uit den slaap gewekt. Van alle zijden klonk het geroep, “de zee is door den Vetten dijk gebroken!” Van alle kanten daagde werkvolk op om

met takkebossen, stroo, palen, planken en zand de gemaakte opening te stoppen. Reeds waren enorme hoeveelheden in de diepte verdwenen tot men eindelijk den stroom scheen meester te zijn, toen tot aller ontzetting de zee met een geweldigen ruk alle gedane moeite verijdelde. Het water stroomde nu

Dijkdoorbraak te Eemnes 1916

met een geweldigen kracht over de meentvelden en weilanden heen, niets kon zijne vaart meer stuiten, de opening werd steeds breeder en over de Gooische gracht baanden de golven met woest getier zich een weg naar de lage venen van Eemnes. Eemnes, dat reeds van de Eemzijde tot aan den dijk van den straatweg blank stond, werd nu van alle zijden door het water ingesloten. Het water rees tot aan den rand van den dijk en stroomde op enkele plaatsen met kracht over den straatweg heen. Vele huizen staan geheel in het water, de meeste bewoners zijn gevlugt en hebben hun vee naar Blaricum of Laren gedreven. In de huizen staat het water eveneens hoog: de havenweg en gansche reeksen huizen zijn ondergelopen. De eb heeft eenige hoop op uitkomst gegeven, en zoo de wind niet weder opsteekt, zullen de thans genomen maatregelen den vijand wel beteugelen.

ZATERDAG 7 OCTOBER 1882

Te Blaricum is Dinsdag 11. even na middernacht, brand ontstaan in eene schuur. In weinige minuten verspreidde zich het vuur over het rieten dak der groote boerderij en weldra stonden woning, stallen, schuren en hooiberg in vlammen. Daar alle huizen in het dorp rieten daken hebben was het ergste te vreezen. Gelukkig was er geen wind en eene rij hooge lindeboomen weerde den voortgang van het vuur naar de kom der gemeente. De boerderij met de er bijhoorende gebouwen is tot den grond afgebrand. Menschen en vee zijn gered, maar de geheele oogst van granen en hooi is verloren.

Brief aan mezelf

Dat was de opdracht die Karin van de Raad haar cursisten deze keer gaf tijdens de cursus Levensverhalen Schrijven. De “brief” van Luus aan zichzelf waarin zij een aantal jeugdherinneringen beschrijft willen wij u niet onthouden.

Lieve Lucia de Veen,

Leuk zeg om jou een brief te schrijven na zes en zestig jaren!

Je zal niet weten wie ik ben, toch ben ik dezelfde Lucia als op deze foto, die ik hierbij insluit, waar jij verkleed als nonnetje op staat.

Jij bent daar tien jaar en ik ben nu zes en zeventig jaar!

O, wat zou ik graag nog eens in dat pak willen kruipen en willen voelen hoe dat is om daar als tienjarige te staan voor een zaal vol gasten. Je mocht collecteren voor de missie op het trouwfeest van je oudste zus Nelly. De trouwplechtigheid was 's morgens geweest in de St. Vituskerk in Blaricum. Het was een mis met drie Heren, pastoor Jongerius, kapelaan de Lange en een

Heerbroer van de bruidegom, die overgekomen was uit Brazilië. Als ik me niet vergis waren er acht misdienaars en ik was een van de vier bruidsmisjes. Zo 'n plechtigheid heette een Hoogmis. Lammert Vos was de koster en hem werd toevertrouwd om alles te regelen en dat ging hem zo goed af. De klokken moesten op tijd luiden, gestreken kazuifels en superplies, prachtige boeketten bloemen, tientallen brandende kaarsen en: hadden alle mensen een goede plaats? Zo trouwde toentertijd een dochter uit een slagersgezin! Hierna “togen” we in gehuurde auto's naar hotel-restaurant Vita Nova aan de Naarderstraat. Daar zwaaiden Agnes en Jan van de Berg de scepter en zij verzorgden de feestdag met een uitgebreide koffietafel, een receptie, een fotoreportage in de tuin en 's avonds een diner dansant. En toen moest ik mijn bruidjesjurk vervuilen voor deze outfit, de “klederdracht” van de zusters Dominicanessen die in Blaricum in een klooster woonden naast mijn lagere St. Bernardusschool.

Luus als non.

Herinner je je nog Zuster Gregoria en Zuster Coleta, zij gaven les in de eerste en tweede klas. Toen de foto van jou als nonnetje werd gemaakt, zat je in de vierde klas bij meester Fennis, dat was een lieve meester hé? In de derde klas kreeg je een echte juf, juffrouw van de Brink en in de vijfde klas heb je gehuild omdat meester Rokebrand ging emigreren naar Indonesië.

Zouden de zusters dit pak zelf nagemaakt hebben? Je was best zenuwachtig zo aan je toetje te zien, maar ik zie aan je ogen dat je het ook wel leuk vond om in de belangstelling te staan. Weet je nog dat je 's avonds verdrietig was toen het bruidspaar vertrok? Nelly ging toen niet meer mee naar de Meentweg, maar vertrok met Piet voorgoed naar het verre Haarlem. Gelukkig mocht je dikwijls bij hun logeren en dat was fijn.

Je wist toen nog niet dat zes en zestig jaren zó snel voorbij kunnen gaan en je wist helemaal nog niet wat het leven je zou brengen.

Ik kom je bij dezer vertellen dat het goed gegaan is met me. Ik ben met een hele lieve man getrouwd en we kregen vier heerlijke dochters. Ook hebben we samen nog genoten van tien kleinkinderen. Nu ben ik alleen thuis, aan alles komt een einde, mijn maatje ging dood... maar verspreid over het land wonen de kinderen en we houden allemaal veel van elkaar. Ik doe nu een leuke cursus -levensverhalen schrijven- en kreeg van de juf de opdracht jou eens een brief te schrijven en ziehier! Misschien tot wederhoren?

Veel liefs van Luus Kok- de Veen (zo heet ik nu) dagdag!

*Leerkrachten
van de R.K.
Bernardusschool.
Staan v.l.n.r.
de meesters
Rokebrand,
Van Bijleveld,
Pauw, Fennis
en Van Rijn.
Zittend v.l.n.r.
Zuster Gregoria,
meester Van Rooy,
juffrouw Van de
Brink en zuster
Coleta.*

Voetbalploeg Omstreeks 1915

***Wie helpt
ons aan de
ontbrekende
namen...?***

1. Gerard Jacobs (veldwachter)
2. Kapelaan _____?
3. Jan Vos (manufacturenhandel)
4. Theo de Veen
5. Kees de Graaf
6. Jan Vos (Boekhandel)
7. Bertus Rigter
8. Leo Kortekaas

eg RKBVV

ks 1935

9. Piet Rigter
10. _____? Sertons
11. Gijs van Klooster
12. _____?
13. Gerrit Post (Bakker)
14. Jupp _____? (Duitse boerenknecht)
15. Jan Ruier
16. _____? Verploegen (gemeentesecretaris)

17. Piet Klaver
18. Thijmen Schaapherder
19. _____?
20. Bep Klaver
21. Henk de Graaf (Henk van Neel)
22. Willem Vos (Willem van Bart Vos)

In memoriam Bob ten Hoope

1920 - 2014

In zijn woonplaats Bussum is zaterdag 18 januari jl. de kunstschilder Bob ten Hoope overleden. Hij is 93 jaar geworden.

Zijn overlijden kwam zeer onverwacht temeer daar we zo kort geleden nog intensief contact met hem hadden.

De HKB had vorig jaar met medewerking van Cees Wijsman, Willem Netto en Hans Kleinhoven een boekje uitgegeven met daarin een selectie uit de meer dan 600 etsen die Ten Hoope gedurende de laatste dertig jaar geproduceerd had. Deze etsen waren ook te zien op de daaraan verbonden tentoonstelling in het onderkomen van de Kring aan de Brinklaan. Ten Hoope was zeer vereerd met deze druk bezochte expositie en was vaak op zaterdagmiddag aanwezig om voor kopers zijn etsenboek te signeren.

Cornelis Jan (Bob) ten Hoope werd in 1920 in Bussum geboren. Tussen 1936 en 1940 volgde hij de opleiding aan de Kunstnijverheidsschool te Amsterdam, de latere Rietveldacademie. Tussen 1942 en 1944 en daarna in 1949 studeerde hij aan de Rijksacademie van Beeldende Kunsten te Amsterdam bij de hoogleraren Brinks, Van den Berg, Röling en Bronner. Zijn talent als portrettekenaar werd al vroeg gesignaleerd, want in 1949 kocht het Rijksmuseum zijn tekening van medestudent Ko Sarneel aan voor het Rijksprentenkabinet. In hetzelfde jaar hield hij zijn eerste solotentoonstelling in de kunstzaal van het Larense hotel Hamdorff. Dit was het begin van een lange reeks tentoonstellingen in binnen- en buitenland. Ten Hoope maakte in 1949 diverse studiereizen naar België en Frankrijk.

Tussen 1950 en 1953 maakte hij ook reizen naar Egypte waar hij in Caïro een solotentoonstelling hield.

In 1954 ging Ten Hoope naar de Vecors, een plateau dat behoort tot de Franse Alpen waar hij in het bergdorp Pont en Royans zijn atelier had waar hij zich helemaal thuis voelde.

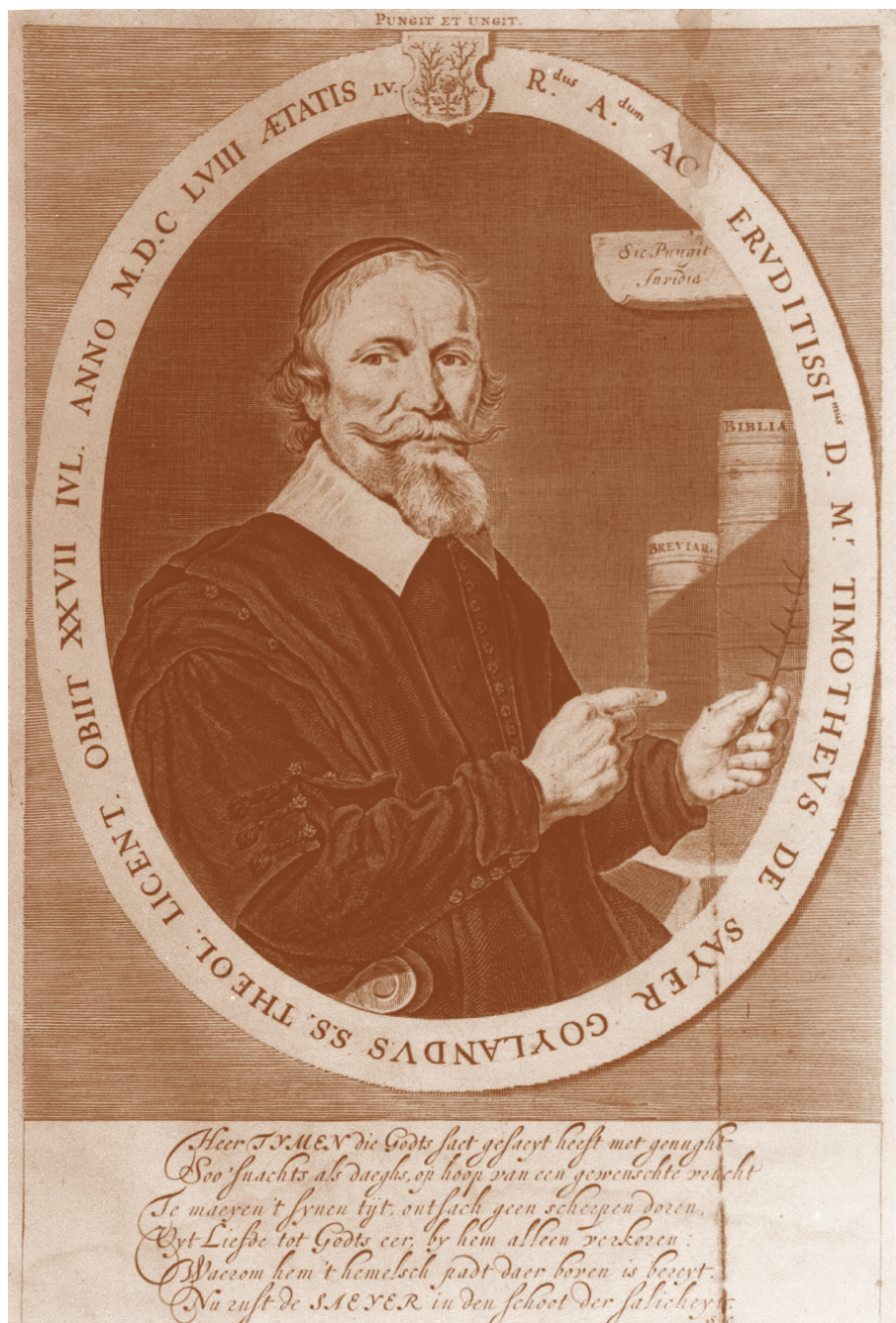
Spakenburg

In 1979 verbleef hij in Florence en in 1986 reisde hij naar St. Petersburg en Moskou.

Bob ten Hoope was lid van de Gooische Schildersvereniging tot deze in 1961 werd opgeheven. Daarna werd hij lid van de Kunstenaarsvereniging Laren-Blaricum. Tot voor kort tekende Ten Hoope nog op de donderdagavond bij de Hamdorff Modeltekenclub. De daar gemaakte schetsen vormden vaak de basis voor aquarellen en etsen.

Cees Wijsman ontmoette Ten Hoope op diens tentoonstelling in het Larense Singer Museum in 1980 en zij raakten bevriend. Meer dan dertig jaar drukte hij de etsen van Bob ten Hoope af in zijn atelier. De laatste jaren was Bob ten Hoope, mede door gezondheidsproblemen, weer in Nederland waar hij in zijn woonplaats Bussum en in het atelier aan de Schapendrift in Blaricum nog steeds zoveel mogelijk aan het werk was. Tot voor kort was hij nog regelmatig te vinden in het atelier van Wijsman waar ze samen aan etsen werkten.

De Historische Kring Blaricum is er trots op uitgebreid aandacht te hebben mogen schenken aan deze indrukwekkende kunstschilder.

Akte uit 1644 inzake Timotheus de Saeijer

Tijdens haar onderzoek naar Blaricumse families in het Utrechts archief stuitte mevrouw Klaver-Jelles op een opmerkelijke akte uit 1644.

Deze akte verklaart de lacune in de tijd in de genoemde periode die er nu is in de bestaande/bekende rij van Blaricumse pastoors. In de akte wordt vastgelegd welke pastoor verantwoordelijk is voor welke gemeentes. Blijkbaar was hierover enige onduidelijkheid onder de bevolking.

Aangezien de akte zowel in het Latijn als in Oudnederlands schrift is opgesteld; zie onderstaand stukje uit de oorspronkelijke akte, is er op verzoek van mevrouw Klaver een transcriptie vanuit het Latijn naar het Middelnederlands gemaakt door J.Heirman. De vertaling naar het hedendaagse Nederlands werd uiteindelijk verzorgd door Aline Vermeulen.

De tekst van deze transcriptie treft u onderstaand aan.

Herhaaldelijk door de doorluchtige apostolische eerbiedwaardigheden verzocht aan de Certiss pastores Thimotheus Sporeus en Florentius Vijanen voor wie de gehele bevolking van Gooiland en Eemland tot dusver verenigd was, te ontkomen aan de manier waarop de eenheid onder de priesters en de bevolking lange tijd was verstoord.

Voorgesteld aan Pastoor Timotheus in zijn deel orde en onderscheid aan te brengen tussen priesters en volk door wie veel verwarring, ongemakken en bezwaren waren ontstaan. Deze moet het zo doen dat een van beide zich geheel wijdt aan de priesters in Laren Blaricum en Eemnes buiten: de ander echter voor de priesters in Hilversum, Eemnes binnen en in Laren met zijn volgelingen uit Eem en Vuurse. Over hen zal Pastoor Florentius het gezag uitoefenen. Over elk die gezworen hebben de bevelen en verzoeken van de plaatsen en de priesters en de voorgestelde verdeling op te volgen.

Hij antwoordde dat we zijn beslissingen en de besproken verdeling alleen kunnen en moeten dienen als vrede en eendracht bewaard werd. Toen werd besloten dat de opgelegde bevelen door verdeling voor geen van beiden in andermans district mocht gelden of gods woord te verkondigen of een viering te houden¹, opdat niemand in doodsgevaar kwam of een beloning van eigen priester zou ontvangen.

¹ Een regel hier doorgestreept en in de marge [en geen sacramenten toe te dienen]

Tijmen de Saijer

De hoogste pastoor verkondigt op straffe van goddelijk en menselijk misnoegen dat in beide delen de priester genade kan geven.

Ten tweede, om de vrijheid tot het uitoefenen van het ambt te verkrijgen, moet er met gelijke ijver voorgezorgd worden, dat het voorrecht van deze vrijheid zo nagestreeft wordt, dat onze personen die ter plekke dienen, zelfs aan andere priesters bij hun toelating kan overdragen.

Ten derde. Het kan gebeuren er een bijeenkomst plaatsvindt in Eemnes die zodanige voorzichtigheid vereist, dat geen van beiden in de congregatie een beslissing kan nemen, dat ze onderling zodanig verschillen.

God verwacht dat elk van beide zijn godsdienstige taken zal verrichten: de een stelt zijn congregatie op in het huis van Nicolas Gisbertus, de ander in het huis van Jacobus Franciscus.

Wij zien erop toe dat na onderzoek van het bestaande en overleg de verdeling als volgt is aangenomen:

Pastoor Timotheus is aangesteld in Hilversum en Eemnes binnen met zijn volgelingen en hogergeplaatsten.

Florentius In Laren, Blaricum en Eemnes buiten.

Beiden stemmen vrijwillig en bereidwillig in met deze van hogerhand geplaatste beslissing over de verdeling.

Zij beloofden in de toekomst niets te doen waar een rechterlijke beslissing noodzakelijk is. Zij zullen de eendracht bewaren in de besproken plaatsen, zoals het priesters betaamt. En zij zullen zich met hart en ziel inspannen tot zorg en heil van het hun toevertrouwde volk.

Nieuwe aanwinsten

De maanden november, december en januari hebben niet veel bijzondere nieuwe aanwinsten opgebracht. Behalve dan de zilveren wisselbeker van de wielerronde van Blaricum.

Deze wielerronde werd door de Blaricumse Oranjevereniging georganiseerd van 1949 t/m 1958. Het rondje ging over de Kerklaan, linksaf het Fransepad op, wederom linksaf het Kerkpad op en dan via het kerkplein weer de Kerklaan op. J. St. Puyk was in 1949 de eerste winnaar. De Soester Gerrit Ruttenberg was het meest succesvol. Hij kwam in de periode 1952–1956 vier keer als eerste over de eindstreep die altijd was getrokken op de Kerklaan ter hoogte van de boerderij van Kees Rigter. De sportieve Pierre Regnault bereikte de finish als eerste in 1957. De laatste glorieuze winnaar was Hans van Ede, tegenwoordig woonachtig aan de Singel.

290

Vermeldenswaardig is het kasboek van de Nierstichting. Het is eigenlijk een schriftje waarin de opbrengsten van de jaarlijkse collecte in de periode 1973–1980 zijn opgetekend. In 1973 was de opbrengst slechts 2280 gulden (€ 1034.61). Naarmate de bebouwing van de Blaricumse Bijvanck vorderde, stegen de collecte-inkomsten tot 5360 gulden (€ 2432.26). Het bijgevoegde blaadje met de wijkindeling van 1973 geeft een goed beeld van hoeveel er in de verschillende straten werd gegeven. Zo werd er in de wijk Crailo Fl. 188.70 (€ 85.66) opgehaald en in de wijk met de straten: Bloemlandseweg, Bierweg, Bierwegpaadje en Smedenweg werd slechts FL. 27.60 (€ 12.52) in de collecte-bussen gestopt.

285, 294 - Dhr. R. Steenbeek.

Diverse boeken over Blaricum en 't Gooi, 2 kalenders, Kolonieboekje, elftalfoto RKBVV, diverse liederen over Blaricum.

285

286 - Fam. Engel. Sigarenplank, 4 boeken
 “Onderdrukking en verzet Nederland in
 oorlogstijd”, Geuzenboek 1940 - 1945.

286

287, 295, 297 - A. Bruggeman–Mulder.
 Structuurplan Oostermeent, boekje
 BVV’31 50 jaar, lidmaatschapskaarten
 RKBSV, diverse foto’s en prentjes,
 sigarendoos BVV’31 40 jaar,
 kasboek Nierstichting.

295

297

288 - Stichting Dag van het Werkpaard.
 3 Mutsen (Beverse kant), staartmuts.

289 - Via B. Machielse.

Foto processie jaren-50, klassenfoto
 jaren-30, diverse ansichtkaarten.

290 - Zilveren wisselbeker
 wielerronde van Blaricum.

291 - Fam. R. van Dijk.

Distributiekaarten en persoonsbewijzen.

291

292 - E. Lagarde.

Diverse boeken, foto’s,
 ansichtkaarten, ingelijste foto,
 strijkbout, blikje, oude tollen.

292

293 - K. Loeff.

2 Ordners monumentenonderzoek
 gemeente Blaricum.

296

296 - G. van der Woude. Gas en
 verbanddoos 1937, handleiding eerste hulp
 gasziekten, fotoboekje feesttent 1995.

Herinneringen aan de Eerste Molenweg

Ik weet niet of het U ook zo vergaat, maar naarmate je ouder wordt, gaan je gedachten steeds vaker terug naar je jeugd. Bij mij is dat in elk geval wel zo. Een gelukkige jeugd laat ook zijn sporen na. Dat is de reden van dit stuk: het doen herleven van de situatie van ongeveer 65 jaar geleden op onze Eerste Molenweg.

Vroeger moesten we op school toch ook een opstel schrijven? Misschien ook een reden om uw eigen jeugdbelevissen eens aan het papier toe te vertrouwen. Bovendien is de Historische Kring altijd geïnteresseerd in oude belevissen. Laten we beginnen met de tocht door eind jaren 40, begin jaren 50 van de vorige eeuw aan het begin van de Eerste Molenweg.

Als je vanuit het dorp de Eerste Molenweg binnenkomt, passeer je allereerst een echte dorpspe “bottleneck”: een auto vult in de breedte de hele straat, maar dat zijn we gewend dus dat hoort zo. Jaren geleden toen het huisje rechts aan het begin van de smalle doorgang nog gemeentelijk eigendom was, is er sprake

Entree Eerste Molenweg

geweest van afbraak om zodoende de weg te kunnen verbreden. Gelukkig is dat niet gebeurd! Nu kunt U datzelfde huisje, inmiddels flink ”gepimpt”, voor een behoorlijke zak geld verwerven.

Eerste Molenweg no. 1

Maar nu op naar de Eerste Molenweg. Die zag er in mijn jeugd voor een groot deel heel anders uit. In het eerste huisje links op nummer 1, woonde toen de familie Puyk, moeder Wil en haar 2 kinderen Boudewien en Theo. Haar man Jan Puyk was in de oorlog naar Duitsland gestuurd en daar bij een bombardement

om het leven gekomen. Het huisje staat er gelukkig nog en wordt nu bewoond door Frans Raven. De achterkant van dit huisje is rond 1950 vanaf het Kerkpad door de kunstschilder Sal Meijer heel secuur afgebeeld onder de naam het Gele Huisje, alhoewel het altijd wit geweest is. Het schilderij is van de gemeente Blaricum (dus eigenlijk van ons allemaal).

Eerste Molenweg 1

Melkfabriek

Naast dit huisje stond de melkfabriek "De Goede Verwachting" een boerencoöperatie, die later ten prooi zou vallen aan de schaalvergroting. In mijn jeugd

was de fabriek nog volop in bedrijf. Hij lag gunstig gelegen tussen Eerste Molenweg en Kerkpad want aan de kant van de Molenweg was de melkontvangst (toen nog met paard en wagen) en aan de kant van het Kerkpad was de uitgifte.

Er werden toen niet zoveel verschillende producten gemaakt als tegenwoordig maar wel

Alphag voorheen melkfabriek De Goede Verwachting

taptemelk, volle melk, gortepap (uit eigen ketel), roomboter en yoghurt. Taptemelk was wat we nu halfvolle melk noemen.

Rechts naast de fabriek stond (en staat nu nog steeds) het woonhuis van de directeur de heer Slot en zijn vrouw en kinderen. De fabriek is er nog steeds maar heeft in de loop der tijd een aantal andere functies gehad waardoor hij er dan ook niet meer zo uitziet als vroeger. Op het platform van de melkontvangst is later een muurtje gemetseld en op de plaats van het grote rolluik bevindt zich nu een raamstel. Ook is het pand verhoogd met een verdieping en is de grote zwarte metalen schoorsteen verdwenen.

Eerste Molenweg no. 2 en 4

We gaan nu weer terug naar de overkant van de straat naar het deel met de even nummers. Op nummer 2 woonde de familie de Leeuw-Mulder waarvan de zoons en schoonzoon een transportbedrijf hadden. Het wagenpark bestond in die tijd uit 2 zogenaamde dumptrucks van het Canadese leger, wat betekende dat de wagens oud waren en behoorlijk moeilijk te onderhouden waardoor ze regelmatig uitvielen. Dan moest de een door de ander worden aangetrokken waar vervolgens niemand van opkeek. Op hun erf (de dam heette dat vroeger) stonden een aantal schuurtjes die ook bewoond werden.

Tinus de Toeter (Martinus Majoor uit Laren onze laatste straatmuzikant) was een van die bewoners. Toen hij ouder werd speelde hij geen deuntjes meer, maar haalde hij bij zijn vaste klanten alleen geld op. “Ik krijg ook nog van vorige week” zei hij dan “want toen was je niet thuis”.

Buisman met petroleumkar

De burens op nummer 4 was de familie Buisman. Buisman handelde oorspronkelijk in petroleum maar later kwamen daar schoonmaak- en aanverwante artikelen bij.

Hij ging dagelijks “de boer op” met zijn volgeladen karretje met een hit (een klein paardje) ervoor.

Toen het hitje op een dag op de Huizerweg het loodje legde, zette hij z’n handel voort met een “mechanische hond”, een driewieler

met motor. Ergens aan de voorkant zat Buisman die het roer recht hield. Als kind wisten we niet precies hoe het werkte maar een onuitwisbare indruk maakten de zelfgemaakte richtingaanwijzers. Aan beide zijden van het karretje hing een flinke rood geschilderde lat die door Buisman bediend werd door middel van een touw. Wee degene die er op dat moment naast fietste, dan liep je de kans uit je zadel gelicht te worden! ‘s Ochtends was het een heel ritueel om het “spul” achteruit op straat te krijgen. Moeder Buisman regelde op straat het niet aanwezige verkeer en Buisman reed, met weinig zicht achteruit, de straat op.

Sociale woningbouw

In de jaren 20 van de vorige eeuw werden in onze straat de eerste sociale woningen gebouwd. Wit gepleisterde, halfsteens dus geen spouwmuur met rode pannen gedekt en een aan de achterkant aangebouwde keuken. Alles van nogal minieme afmetingen want vroeger woonden er grote gezinnen in kleine huizen.

Dat is tegenwoordig precies om gekeerd. In de bijbehorende schuurtjes was standaard een fornuis ingebouwd, een ronde gemetselde kachel waarin een ronde gietijzeren kom met deksel. De kom werd gevuld met water, zeep en het wasgoed waarna de kachel werd aangestoken. Hier en daar zie deze wasfornuizen in Blaricum nog vooral in oude boerderijen. Een voordeur was in deze huizen overigens niet aanwezig. Wat moet een arbeider met een voordeur iedereen komt toch achterom, was de redenering. De huizen stonden allemaal op een flinke lap grond, zodat iedereen voor zijn eigen groenten en aardappelen kon zorgen. Echte volkstuinen dus. Het waren allemaal zogenaamde 2-onder-1-kapwoningen. In heel Blaricum stond overigens maar 1 huis dat meer dan 2 woningen bevatte. Om die reden werd dat huis, dat aan de Meentweg staat, dan ook de “Kazerne” genoemd. Nu staat die naam er in sierlijke letters op.

Het eerste witte huis op nummer 6 werd bewoond door Willem Puyk en zijn Duitse vrouw Trees (waarschijnlijk niet haar doopnaam) die geen kinderen hadden.

Ernaast op nummer 8 woonde de familie Puyk-Mulder. De burens waren broers en mevrouw Puyk-Mulder was een zus van mevrouw de Leeuw-Mulder van nummer 2 (tante Pietje en tante Aag). De familie Puyk-Mulder had 4 kinderen: Jan, Stef, Truus en Annie. Stef was toen al een goede voetballer bij RK BVV (het huidige BVV ‘31).

De familie Koppen-Krijnen bewoonde nummer 10. Hij was een bekende Blaricummer (die had je toen ook al) en bestuurslid van diverse verenigingen zoals de Oranjevereniging, de Katholieke Arbeiders Beweging en Herwonnen Levenskracht, maar het meest bekend was hij als jeugdsecretaris van RK BVV. Hun kinderen Jan, Elbert, Gijs en Johan waren uiteraard allemaal voetballers.

Eerste Molenweg 10

Eerste Molenweg no. 12 t/m 16

Op nummer 12 woonde het gezin Gieskens-Natter. Peter Gieskens, liefhebber van pruimtabak, was smid bij de fa. van den Bergh en was gespecialiseerd in oude sloten. Tevens was hij bij de Vrijwillige Brandweer. De brandweer van toen

Vlnr Jan Elbert Gijsbert en Johan Koppen

was lang niet zo goed uitgerust als nu, maar met de voor die tijd beperkte middelen werden de vrijwilligers zich kranig. Hun oudste zoon Gradus werkte bij de Phohi zenders in Huizen, wat wij als kinderen heel interessant vonden. Hij repareerde ook radio's en later televisietoestellen. Er stond een houten schuur-

tje in hun tuin tjokvol met op reparatie wachtende radio's. Het was nog de tijd van radio's met lampen (buizen) want de transistor had nog amper zijn intrede gedaan waardoor het altijd spannend was zo'n "geslachte" radio van binnen te bekijken. Gradus had 2 zussen, Cathrien en Johanna.

Dirk Dekker en zijn vrouw Mimi Kuberka, (geboren in het Duitse Bochum) die op nummer 14 woonden, hadden 1 kind, dochter Gerda. Toen Gerda geboren werd kwam Lies, de zuster van mevrouw Dekker, als “baker” tijdelijk vanuit Duitsland naar Nederland. Ze is echter nooit meer teruggegaan en heeft op verschillende plaatsen in Blaricum gewerkt en gewoond o.a. op de Torenlaan, Noolseweg, Eerste Molenweg en tenslotte in een van de nu verdwenen bejaardenwoningen aan de St. Vitusweg, het huidige Wethouder de Klerkhof. De Blaricummers kenden haar als Lies Dekker maar ze heette dus eigenlijk Elisabeth Kuberka. Er woonden in die tijd nogal wat vrouwen van Duitse afkomst in onze straat. Velen waren als dienstbode in dienst getreden bij villabewoners in ons dorp nadat ze voornamelijk om economische reden na de 1e Wereldoorlog uit hun land vertrokken waren en hier hun heil hadden gezocht. Het gebeurde wel dat zij bij hun “dienst” de tuinman tijdens het koffie drinken ontmoetten wat soms tot een huwelijk leidde.

Naast de familie Dekker woonde op nummer 16 Jan Klaver (Brom) met zijn gezin. Hij had geen Duitse maar een Oostenrijkse vrouw. U ziet het was in onze straat een internationaal gezelschap. Atty, Jozef, Rob en Ilona waren hun kinderen. De tuin achter hun huis was zo diep dat Rob er later een flinke motorboot in bouwde die amper in de weg stond. Jan Klaver was van beroep opperman en grondwerker (daar zijn nu machines voor) en hij werkte vele jaren bij de Balamundi fabriek in Huizen, nu BN International. Hij deed zelf erg veel aan zijn huis waar hij terecht trots op was. Toen hij op zeker moment een aanvraag voor het maken van tuindeuren door de Gemeente geweigerd zag (de gemeente was de eigenaar van de woningen) was bij hem de maat vol. Een aangekondigd bezoek van de burgemeester en hoofd gemeentewerken die kwamen kijken hoe mooi Klaver een en ander al had aangepast, werd door Klaver afgedaan met de

Huize Jan Klaver (Jan Brom)

housen. Toen hij op zeker moment een aanvraag voor het maken van tuindeuren door de Gemeente geweigerd zag (de gemeente was de eigenaar van de woningen) was bij hem de maat vol. Een aangekondigd bezoek van de burgemeester en hoofd gemeentewerken die kwamen kijken hoe mooi Klaver een en ander al had aangepast, werd door Klaver afgedaan met de

woorden “opgeso.....rd en gauw!” Een verzoek waaraan de heren graag gehoor gaven.

Eerste Molenweg no. 18 t/m 26

De naaste burens in het volgende blokje op nummer 18, was de familie Krijnen-Koppen. Mevrouw Krijnen was de zus van de heer Koppen van nummer 10, maar de heer Krijnen was geen familie van mevrouw Koppen. Krijnen werkte bij de steenfabriek in Huizen. Ik zie hem nog lopen met zijn wit bestoven hoge schoenen, zijn zogenaamde “kistjes”. Zij hadden drie kinderen: Gerard (in de oorlog in Duitsland om het leven gekomen), Jan en Bep.

Dan kwam op nummer 20 de familie Willems, man met ook een Duitse vrouw, een familie zonder kinderen. Van de heer Willems wisten we niet wat hij voor de kost deed. Hij was later een van de eersten die reclamefolders in de brievenbus deed.

De familie Papenburg van nummer 22 bestond uit man vrouw en vier kinderen: Gerard, Jaap, Dien en Tinus. De heer Papenburg was loodgieter. Hun dochter Dien trouwde later met Jan Krijnen van nummer 18. Dien was jarenlang de drijvende kracht achter de Blaricumse E.H.B.O.

Op nummer 24 woonde de familie Gerrit Roest. Ook zij hadden een zoon, Jan, die in Duitsland was omgekomen. De kinderen van dit gezin waren in onze jeugd al praktisch volwassen en een paar waren al getrouwd waaronder Theo van schoenhandel RORI.

De familie Nagel-Bruins op nummer 26 had daarentegen kinderen van onze leeftijd. Annie en Marietje waren iets ouder evenals Trees, maar hun broer Bertus was van onze leeftijd en zat ook bij ons in de klas. Op school keken we op de landkaart om de geboorteplaats van mevrouw Nagel te zoeken (zij kwam uit het Overijsselse Gramsbergen). Dat vonden we erg interessant want dat was toen, zeker in onze ogen, ver weg.

De ijsbereider

De familie Krijnen, waarvan hij glazenwasser was, schoorsteenveger, jachtopziener, poelier en natuurlijk de bereider van ”Sierkan-ijs”, woonde op nummer 28. Als het ’s zomers mooi weer was draaide vooral op zondagmorgen de ijsmachine in de schuur wat je vele huizen verder kon horen. De machine bestond uit een dubbelwandige trommel. In de binnenbak werd het ijs bereid en de ruimte tussen binnenbak en buitenwand werd gevuld met stukgeslagen ijs. Dat ijs dat

voor de koeling zorgde, werd aangeleverd door een man uit Laren, die ook kolenhandelaar was, op een transportfiets. In Laren en Blaricum stond hij bekend als “warm en koud”. Het ijs bestond uit lange, in onze ogen onmogelijk zware stroken van 20x20x120, waarvan hij er een aantal op zijn fiets vervoerde. Misschien waren ze zelfs wel groter. Gelukkig voor hem bestond toen de Arbo-wet nog niet.

Ton Hogeboom en Bertus Nagel in de tuin van nr 26

Eerste Molenweg no. 30 en 32

De familie Krijnen bewoonde de laatste helft van de witte huizen. Ook zij hadden alleen oudere kinderen waarvan Annie, de jongste, nu nog in de Wingerd woont. Ik herinner me nog heel goed dat hun zoon Joop uit Indië (zo noemden we dat toen) terugkeerde wat wij als kinderen heel spannend vonden. De Blaricumse harmonie kwam

een serenade brengen waarna een toespraak volgde. Van de opbrengst van de collecte die eerder in de straat was gehouden, was als aandenken een vulpen of sigarettenkoker voor de thuiskomer aangeschaft.

Het volgende huizenblok gebouwd in 1931 door aannemer van Walstijn

De witte huisjes

uit Laren, werd bewoond door de familie Calis-Jansen. Kees die vele jaren koster was van de Hervormde Kerk, was hun oudste zoon. Daarna kwamen Wim, Riek en Anneke. Zij woonden op nummer 30.

Hun naaste burens waren de wed. Hogeboom-van Rijswijk en haar kinderen Wil en Ton. De heer Hogeboom, hun man en vader die op 46-jarige leeftijd overleed, was enkele jaren in Blaricum rijksveldwachter geweest. De sociale voorzieningen waren toen echter van dien aard dat de jonge weduwe mevrouw Hogeboom zich genoodzaakt zag “kostgangers” in huis te nemen. Wil en Ton verschilden 15 jaar in leeftijd waardoor het was alsof Ton eigenlijk 2 moeders had.

Eerste Molenweg no. 34 t/m 40

Nummer 34 werd toen bewoond door de familie Beek-Claehsen. Mevrouw Beek was afkomstig uit het Duitse Kevelaar, de reden dat ze in 1939 daar trouwden. De rasechte Blaricumse buurman Willem was tuinman (het woord hovenier moest nog uitgevonden worden) en werkte bij villabewoners in Bussum. Daarom verhuisde het gezin rond 1950 naar Bussum waar ze de rest van hun verdere leven heimwee naar Blaricum hebben gehouden. Wim jr., Hein en Peter waren hun kinderen.

De volgende voordeur op nummer 36 was die van ons. Onze ouders Henk Machielse, huisschilder, en Lamberta Calis hadden 4 zoons Jan, Henk, Martin en ondergetekende. In ons gezin was het leeftijdsverschil ook niet gering. De oudste was 16 jaar ouder dan de jongste en daartussen zaten slechts 2 kinderen. Door het onderduiken tijdens de oorlog en de dienstplicht direct na de oorlog heb ik mijn oudste broers niet bewust thuis meegemaakt. Twee van mijn 3 broers zijn ook enige tijd in het voormalige Nederlands-Indië geweest.

Er stond in die tijd dagen maar 1 vrijstaand huis aan de Eerste Molenweg en dat was het huis van onze burens op nummer 38, de familie de Vries-de Blaauw beiden afkomstig uit Lemme. Buurman had zijn huis dat een aantal jaren het laatste huis aan de weg zou zijn, in 1931 in eigen beheer gebouwd. Hun kinderen Jan en Akke waren veel ouder dan wij, maar als kind kwamen wij desondanks regelmatig bij de burens over de vloer. Buurman de Vries, trappenmaker van beroep, had zijn werkplaats achter het huis. Als kind gingen we regelmatig bij hem in de werkplaats kijken wat hij gezellig vond want hij werkte alleen. Hij maakte alles om naar boven te gaan, van trappen in huis tot trappen en ladders voor buiten. Aan de binnenkant van het deurkozijn van zijn werkplaats hing een lat waartegen hij de kinderen Tonnie, Wim, Bertus en Beppie, met een plankje op het

hoofd de maat nam. Hij schreef er dan met zijn timmermanspotlood het aantal centimeters, de datum en je naam op. Helaas is de plank verloren gegaan. Hij maakte overigens de meest ingewikkelde houten constructies, zonder gebruik te maken van enig elektrisch gereedschap. Alles was handwerk, wat een vakmanschap! Wij mochten de grote zandstenen slijpsteen draaien terwijl hij zijn beitels sleep. Nu zou dat kinderarbeid genoemd worden, maar wij vonden het een feest. Op nummer 40 woonde de familie Kany. Omdat de vrouw des huizes enigszins ziekelijk was, hadden zij Geertje als inwonende dienstbode annex ziekenverzorgster. Als kind vonden wij de heer Kany een bijzondere man maar wat hij "uitmuisde" wisten we niet. Later bleek hij (toen al) iets met beveiliging te maken te hebben.

Kruidenierswinkel en melkhandel van E. Eikelhof

We maken nu even een uitstapje naar de overkant van de straat. Komende uit het dorp splitst de Eerste Molenweg zich: links wordt het Molenveenweg en rechts gaat de Eerste Molenweg verder. Daar was toen zoals gelukkig ook nu nog, een driehoekig plantsoen met

lindebomen. Aan de basis van deze driehoek stond en staat een groot dubbel winkelpand dat nu woonhuizen zijn. Aan de kant van de Eerste Molenweg stond de kruidenierswinkel en melkhandel van E. Eikelhof (in Blaricum Moos Eikelhof).

Op het winkelraam aan de voorkant en op het raam naast de winkeldeur stond in witte letters "Het Kaashuis" en kleiner daaronder E. Eikelhof. De familie Eikelhof had een dochter, Greetje die door iedereen Miep genoemd werd.

Rond dit huis werd door de kinderen veel gespeeld. Omdat in die dagen tussen de Molenveenweg en de Eerste Molenweg geen bebouwing was, had het huis geen buurhuizen. Het stond er alleen. Er was een groot driehoekig veld dat ongeveer 50 cm beneden het straatniveau lag en dat werd begrensd door tuinaf-

Winkelhuizen links Molenveenweg rechts Eerste Molenweg

Gezicht op de achterzijde huize Korte Molenweg. Vlnr Bep en Martin Machielse en Miep

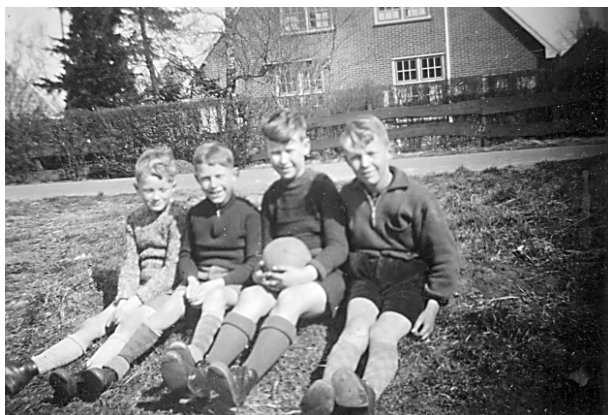
scheidingen van huizen aan de Molenveenweg, Korte Molenweg en Eerste Molenweg. Het oppervlak was zanderig met hier en daar iets groens. Daar groeven de kinderen kuilen, we voetballen er of we stookten er vuurtjes wat uiteraad verboden was. Kortom een ideaal speelveld! Heel vroeger was het nog dieper geweest maar het was gedeeltelijk gedicht met overtollig zand na de aanleg van de ijsbaanvijver. Bij het graven vonden we vaak raadselachtige voorwerpjes, kleine stenen driehoekjes, met op de hoeken boven en onder, kleine uitsteeksels. Later bleek dat de Potterie uit Huizen spullen in ons veld had gedumpt. Het bleken afstandhouders te zijn, die tussen bv. schotels werden geplaatst voordat het steengoed de oven

inging. Wie kan nu nog zeggen dat hij of zij als kind zo'n fantastische speelplek voor de deur had. Tegenwoordig staan er 11 woningen omdat in 1952 de Gemeente Blaricum die eigenaar van de grond was, ons speelveld ging bebouwen.

Eerste Molenweg no. 42 t/m 58

We gaan weer even verder met onze straat. Naast de familie Kany op nummer 40 woonde op 42 de familie Boeljon die toen al 3 volwassen kinderen had: John, Leida en Beppie.

Op het volgende nummer 44 woonden leeftijdgenoten met zeker voor

Op het speelveld vlnr Wim Beek Bep Machielse Ton Hogeboom en Bertus Nagel

toen uitheemse namen: Arne, Fridjof, Isolde, Otti en Quinti, kinderen van de familie Falkeisen, waarvan vader musicus was. Een van hen is helaas op onze straat verongelukt. Dit soort dramatische gebeurtenissen maakte uiteraard op ons kinderen een geweldige indruk, zozeer zelfs dat we er tot op de dag van vandaag nog met elkaar over spreken.

Familie de Vries-de Leeuw waren de bewoners van nummer 46. Zij hadden 3 kinderen, Henk, Marga en Jacky, die enige jaren jonger waren dan wij.

Op nummer 48 woonde de familie Willenborg. Toon Willenborg was een halfbroer van zijn buurvrouw op 46. Zij woonden vroeger op Eerste Molenweg 2. Hun zoon Jaap Willenborg, Japie, was een goede voetballer in ons buurtteam. Helaas is hij op jonge leeftijd met zijn ouders naar Australië geëmigreerd. Hij komt echter nog regelmatig naar Nederland.

Het voorlaatste huis was het huis naast het paadje tussen Eerste Molenweg en Tweede Molenweg. Daar woonde de familie Zoutendijk met hun zoon Siebe en hun dochter van wie de naam niet meer weten. Wat we wel weten, is dat zij nu in Italië woont.

Het witte huisje in de ronding van de Eerste en Tweede Molenweg, dat oorspronkelijk hoorde bij de ooit afgebroken molen, blijkt echter volgens het stratenregister 1940 ook aan de Eerste Molenweg te hebben gestaan. Daar woonde toen de familie Berghuis. Inmiddels is dit huis nu aan de Tweede Molenweg genummerd, een kwestie van de voordeur omzetten.

Het echt allerlaatste huis aan de even genummerde kant van de Eerste Molenweg, is nummer 58 toen bewoond door de familie Jansen en hun zoon Bob.

Eerste Molenweg, oneven nummers

We moeten nog even terug naar de oneven nummers, alhoewel er niet veel van waren vanwege het onbebouwde speelveld. Van de nummers 5 en 7 dachten wij altijd dat zij tot de Molenveenweg behoorden, maar dat was niet zo. Op nummer 5 woonde de familie de Rooy en op 7 de familie Holten.

De winkel van Eikelhof had nummer 9 en dan kwam nummer 23 waar de familie Visser woonde. De heer Visser was van beroep kaashandelaar. Hun zoons waren Henk en Ben. Ons speelveld scheidde dus het Kaashuis van de kaashandelaar. Ik herinner me nog goed dat er op een nacht in de schuur van de heer Visser werd ingebroken.'s Ochtends lagen de kazen op straat.

Nummer 25 werd bewoond door de familie Weisz. Hoewel de naam anders doet vermoeden was de heer Weisz een echte Nederlander terwijl zijn vrouw zoals zoveel vrouwen in onze toenmalige straat uit Duitsland kwam. Zij hadden 1 dochter, Mar genaamd, die nu net als ikzelf weer in haar geboortehuis woont.

De hoekwoning Eerste Molenweg, Korte Molenweg was nummer 27. De familie v.d. Zee-Altena woonde daar met hun kinderen Truus, Rinus, Henny en Dicky. De heer v.d. Zee was later uitbater van de “koffietent” (geen shop) aan het einde van de Boissevainweg.

Het laatste oneven huis was nummer 35 en werd bewoond door de familie v. Alphen.

Nieuw aanzien

Dit verslagje geeft hopelijk een goed beeld van onze kleine wereld van ongeveer 65 jaar geleden. Het aanzien van onze straat is in de loop der jaren sterk gewijzigd. De oude witte woningen zijn enkele tientallen jaren geleden met de grond gelijk gemaakt en vervangen door 17 comfortabele en energiezuinige exemplaren en er

Sloop witte huisjes

is tegenwoordig “ietwat” meer verkeer. Ook de geluiden waardoor we gewekt werden zijn er niet meer. ’s Ochtends vroeg kwam destijds een vrachtauto van de Melkfabriek uit Hilversum om de melkhandel te bevoorraden en omdat er in die tijd alleen metalen kratten en glazen melkflessen waren, was het elke ochtend tegen vieren een hels kabaal in de straat.

We moeten nu zelf de wekker zetten, helaas.

Bep Machielse

DORPSWANDELING BLARICUM

Zaterdagmiddag 12 april 2014 organiseert de **HISTORISCHE KRING BLARICUM** de jaarlijkse voorjaars-dorpswandeling.

Van 14.30-16.00 uur laat de gids u het échte Blaricum zien. U zult door zijn verhalen het dorp van een andere kant leren kennen. Onderweg wijst hij u op bijzondere details die u waarschijnlijk nooit zijn opgevallen.

Als u al eerder een dorpswandeling heeft gemaakt, is het geen reden om niet nog een keer te gaan. De rondleider inventariseert voor vertrek welk deel van het oude dorp u beter wilt leren kennen.

De groep vertrekt van het onderkomen van de Kring aan de Brinklaan 4A waar u vanaf 14.00 uur welkom bent voor een kopje thee/koffie.

De kosten zijn € 3,- voor niet-leden (incl. consumptie), voor leden van de HKB is de wandeling gratis.

Graag opgeven per e-mail info@hkblaricum.nl of telefonisch 06 53 168 006.

OPROEP oude opnamen op film of video

De Historische Kring Blaricum heeft in de afgelopen jaren drukbezochte filmavonden gehouden. De films betroffen de geschiedenis van Blaricum en het Gooi zoals bijvoorbeeld diverse familiefilms, een film over het kindersanatorium 'Hoog Blaricum' en een film over de bevrijding in 1945. Deze films hebben we destijds kunnen aanschaffen bij het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid. Daarnaast ontvingen wij van de heer Gerbe van der Woude een aantal videobanden met registraties van diverse gemeentelijke evenementen.

Ongetwijfeld zullen er onder de inwoners van Blaricum mensen zijn die in het bezit zijn van **oude opnamen op film of video** die gemaakt zijn tijdens **diverse festiviteiten die in ons dorp** plaatsvonden.

Als u materiaal aan ons beschikbaar zou willen stellen, kunnen wij weer dvd's produceren om die te gebruiken voor een vertoning op filmavonden. Op deze manier hebben we dan ook weer een stukje Blaricumse geschiedenis voor ons archief.

GEVRAAGD: OUDE ADRESBOEKJES

Iedere maand ontvangen we een aantal malen een vraag over de woonplek(ken) van een persoon in een bepaalde tijd. Vaak kunnen we helpen het raadsel op te lossen. Soms ook niet. Heeft u nog oude adresboekjes die u aan de Historische Kring wilt schenken? Wij houden ons aanbevolen.

Gemeentegids 1930

Herman van der Heiden b.v.

AANNEMINGS- EN VERHUURBEDRIJF, GROND- WEG- EN WATERBOUW

• Bestrating • Grondwerk • Riolering • Sloopwerken

Veelzijdigheid is onze kracht

Bedrijfsterrein/Kantoor:
Randweg 4 (Midden) - 1272 LZ Huizen
Tel.: 035 - 5383620 / 5257453
www.hermanvanderheiden.nl

BRL SVM5-007
veilig en
milieukundig
slopen
gecertificeerd sloopbedrijf

Café d'Ouwe Tak

Het café is de hele week geopend. Op dinsdag t/m zondag
wordt voor u gekookt van 17.00 tot 21.30 uur.

Café d'Ouwe Tak:
Het café waar je óók kunt eten!

Eemnesserweg B13, 1261 HD Blaricum, 035-5314300, www.ouwetak.com

*‘Uw kruidenier
om de hoek’*

*Maandag t/m
zaterdag zijn wij
tot 21 uur open!*

Familie Ton • Huizerweg 8, 1261 AW Blaricum • Tel: 035-5386006

Historische Kring Blaricum

